

SLOVO

*Slovo jako strach ze smrti. . .
A také to, že jednou budem
bez~menni... Možná
že jenom proto křičí děti;
a ženy, jen čistou nití oblečeny
a děsice se němoty,
moči na opilého Orfea...*

VĚTEV

*Utrhnuvši se větev platanu
zabila dítě. . . Mluvě o té větvi, kdosi řekl:
"Byl to ekzém z přežrání
a tlusté střevo je jenom pro hovno.
Nijak se tím netrapte,
i když není dvou hodin do večera
a i když jde o podobenství svěřené."*

ZASE

*Zase jeden povolený den. Drozd zpívá
v jedné chvíli na dvou místech
a také tak, aby ozvěna
odcházejíc nic nevzala. . .
Červánky jsou tence,
jen na půl cihly... Všechno
tvarově klesající týká se jiných bytosti...
Ale kdo je já?*

I
li

DĚŠŤ

*Děšť padá na psi letnice
a mění krásu fen. .. Za zdmi umírají sedláci
a nevědí, co dají sami,
než se rozloučí, neboť láska
jde jim teprve nazpátek...
Skončí to špatně... I v těch vesnicích,
které jsou si tak. blízko,
že by se sešly na zapísknutí vlaku.. .*

JEŠTĚ ŽE

*A zase jedna dovolená noc,
která pro podobnost s jinou nocí
chce od tebe něco, co nemáš!,
neboť květ byl viditelný,
i když jsi jej neviděl,
a plod je snědený,
i když jsi jej nesnědl.*

*Ještě že čubčí moč
a lůna ve vědění psů
zdvihají stromům nohu a hudbě vytí!*

ZEDĚ I

*Tato zeď není zde kvůli delším větvím
plným plodů tam uvnitř, za ní. .
Neodděluje, nehlídá a nesoudí
a, letitá, je si vědoma,
že spíše zasahuje do ticha
tím, že se drolí na sám krevní kámen. . .
A protože nemůže být ničím jiným,
nic nezmeškává, i když končí
málo navštěvovaným ženským záchodkem. . .*

DÍTĚ

*Dítě, které spadlo ze třetího patra.
Když jsi je navštívil, řeklo:
"Chci slámou sůl a konika,
a být v ústraní, abych to našel.
Jako předešlé v budoucnosti... Tam
přece jsem. .. A v tom, co se děje. . . .
Nebo jde o dobu? O chvílenku?
A co je naděje, než jsem se rozstónal?
Chci pít a mít opravdického konika,
ten vydrží a daří se mu líp...
Nebo to předstírá? Co to mám za hlavu!
A jak přestat tam, kde začíná mamínčina ruka?"*

BALADA

*Až potom, říká žena,
a to právě tehdy, když je to zrovna teď...
A jako by láska bez krutosti
byla osamělá, už je tu pohlaví,
to křížem krážem pro konec
svěřený noži žárlivosti...*

I fantóm živ je jenom krví. . .

ANO

*Sebevrah říká: "Nešlo o doplnění. . .
Podle nestálostí již známých
bylo by to stále totéž,
i když jinak. .. Nikdo mi tedy
mohl nepomoci... Vždyť i
moje lpění na životě bylo tak velké,
že jsem musil zničit vědomí. . . "*

ASI ANO

*Ten, kdo se vzdálí,
vzpomene si možná,
neboť neví, kam vede,
co je obráceně a co je odraženo. . .*

*Zůstalo by málo,
kdyby toho bylo víc...*

NESMÍM

*Píšete, že už si nemáte co říci,
že už si nemáte co zamlčet
a že pořád snlž[a že o tom
nevíte už ani pudově-
a že je to nelidské do svitání,
než začnou rozvážet mléko,
a že to pak pokračuje. . .*

*Ano. . . Ale já vám nesmím odepsat,
že tam, kde si čas
nerozumí s osudem,
může oba zamlčet náhoda. . .*

... C. ...

u. 9

ÚDEREM TEPNY

*Že se upustilo od další zeleně,
nebylo vinou končící aleje.
Prý.Jsme se měli vrátit! Ale
bylo to možné, když přece
ne spojením, ale splynutím
všechno se zde dělí? Už
jsme vkročili do pouště. . .*

KREV

*S první vichřici, která
by si to přála, může dům
až jízlivě vyčítat sám sobě,
že je tak pevný. .. To od nás
až upřeně se chce, abychom
se smířili s mučiteli, abychom
se smířili s katem. .. Ví o tom něco
dívka jdoucí ponejprv do plesu?*

PITKA

*Při takovém žáru a při takovém
kladeni masařek, pryč s nebožtíkem
už už tekouclm! Ale
i po týdenním hodokvasu mohls
být překvapen zjištěním,
že nerozhodnost hýřilů,
zda ještě počkat nebo ne,
byla považována za soulad. . .*

NA VLASTNÍ VRUB

*Minulé, přítomné, budoucí...
Není to doufání v nepřítelkyni
a zvědavost? . .*

*A bylo by možné, že kdybys
odepřel tomu, co bylo
předurčeno, prožil bys lásku jinou
než lásku?*